

Sygn. akt III KO 116/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **J. K.**,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,  
w dniu 16 listopada 2022 r.,  
wniosku skazanego o wznowienie postępowania,  
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego  
w Szczecinie  
z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt II AKa 123/15,  
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie  
z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. akt III K 261/14,  
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

### **p o s t a n o w i ł:**

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania  
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

### UZASADNIENIE

Skazany J. K. pismem z dnia 6 października 2022 r. złożył wniosek o wznowienie postępowania, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt II AKa 123/15, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. akt III K 261/14. Uzasadniając swoją inicjatywę wskazał, że w postępowaniu, którego dotyczy wniosek doszło do oszustwa ze strony sędziego

oraz, że w toku postępowania przygotowawczego doszło do szeregu rażących uchybień, zwłaszcza w zakresie dokonanej sekcji zwłok.

### **Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.**

Wniosek o wznowienie postępowania jest bezzasadny w oczywistym stopniu. Jak wskazuje się w orzecznictwie: „Wskazana w art. 545 § 3 k.p.k. możliwość odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności dotyczy zarówno przypadków, gdy we wniosku podniesiono okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie, jak i wypadków, gdy w sposób oczywisty, wniosek ten oparty został na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2022 r., V KO 48/22, LEX nr 3389821*).

Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Lektura rozpoznawanego wniosku nie pozostawia wątpliwości co do tego, że dotyczy on tych samych okoliczności, które wskazywano w poprzednich wystąpieniach skazanego, do których odniósł się Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 13 lipca 2022 r. (sygn. akt III KO 75/22) oraz z dnia 12 października 2022 r. (sygn. akt III KO 99/22). Należy ponadto zauważyć, że sam charakter argumentacji, sprowadzającej się do kwestionowania zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wpisuje się w podstawę wznowieniową *propter nova* (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.), skoro nie dotyczy faktów lub dowodów cechujących się nowością względem zgromadzonego już materiału dowodowego i poczynionych ustaleń faktycznych. Wskazywanie zaś na „oszustwo” nie bazuje na występowaniu w obrocie prawnym jakiegokolwiek wyroku prawomocnego, który dopiero – zgodnie z regułą wyrażoną w art. 541 § 1 k.p.k. – mógłby uzasadniać występowanie podstawy *propter falsa* (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.), lecz w istocie sprowadza się do próby podważenia wiarygodności zebranych w sprawie dowodów.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy, uznając osobisty wniosek skazanego o wznowienie postępowania za oczywiście bezzasadny, odmówił jego przyjęcia w trybie art. 545 § 3 k.p.k., co czyni bezprzedmiotowym kwestię wzywania skazanego do uzupełnienia braku formalnego wniosku polegającego na sporządzeniu i podpisaniu go przez pełnomocnika profesjonalnego będącego

adwokatem lub radcą prawnym (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2022 r., IV KO 168/21, LEX nr 3404674*). Rozstrzygnięcie to nie stoi natomiast na przeszkodzie możliwości wystąpienia w przyszłości przez umocowanego przez skazanego obrońcę z wyboru z nowym wnioskiem o wznowienie postępowania, wskazującym na inne podstawy wznowieniowe.

Z tych względów, nie stwierdzając okoliczności, które uzasadniałyby wszczęcie postępowania z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

ał